

БАТЬКІВСЬКІ ЗБОРИ

«Мамо!

*Ми без тебе – засохлі
струмки і ніким
недоглянуті квіти»*

Яке найкраще слово в світі?
Раз мудрий хтось питав людей
- "Здоров'я" - відповів так хворий
"Ні, молодість!" - ставав старий...
"Найкраще хліб!" - жебрак говорить.
"Побіда" - відповів стрілець.
"Найкраще воля!" - рік невільник
"Ні, правда!" - обстоював мудрець.
Аж тут з куточка
Обіззавсь сирітка, ще малий хлопчак:
Найкраще слово в світі: "Мама!"
І всі сказали: "Мама...! Так...!"

Свято Матері сьогодні,
То твій Матусю день,
Нині діти в'ють віночки
З квітів, віршів і пісень

Є в мене найкраща у світі матуся,
За неї до тебе, Пречиста, молюся.
Молюся устами, молюся серденьком
До тебе, небесна Ісусова ненько.
Благаю у тебе дрібними сльозами
Опіки та ласки для любої мами.
Пошли їй не скарби, а щастя і долю.
Щоб дні їй минали без смутку і болю.
Рятуй від недуги матусеньку милу,
Даруй їй здоров'я, рукам надай силу,
Щоб вивела діток у світ той, у люди,

Щоб нами раділи, пишались усюди.

За це я складаю в молитві долоні

До тебе, Царице, на сонячнім троні.

Дитина і мати. Картина звичайна ...

А все ж наче сонцем проміння осяяна.

Блакитом мальована, сонцем залита,

І чаром весняним, веселки сповита...

Загорнена в вічність, в безмежні простори

І краща, ніж земних митців архітвори.

В ній все те найкраще, що має Вселенна:

її малювала рука божественна.

Чисті звуки серця-і біль, і сліз море,

Посвята і розкіш, і щастя, і горе,

Дитина і мати...Картина звичайна,

Життя все нового – незглибинна тайна.

Мати, мама, матуся, неня - такими високими словами величаємо жінку - матір. Скільки спогадів і тепла таїть у собі це магічне слово. Цим словом ми називаємо найдорожчу, найдобрішу, найкращу, наймилішу нам людину.

І кожного, від немовляти і до глибокої старості, образ матері супроводжує через ціле життя.

Мати навчила нас бути мудрими, добрими, навчила жити, вірити, любити і надіятися.

Мама! Найдорожче слово в світі!
Де б не був ти, що б ти не робив,
Назавжди вона твій шлях освітить.
Ніжним серцем, відданим тобі.

Та як тільки промовляти буду
Слово Мати - слово-дивосвіт, -
І живі, і мертві, встаньте, люди!
Встаньте, діти грізних наших літ!
Випрямтеся, трави на очах!
Встаньте квіти! Встаньте, горді гори!
Небеса піднявши на плечах!
Вислухайте стоячи натхненне
І збережене в усій красі
Слово це прадавнє і священне!
Випростайтесь! Встаньте!
Встаньте всі!

Мама - перше слово вимовлено мною!
Мама - перша подруга моя!
Мамо, все святе пов'язане з тобою,
Мамо, лиш у тебе вірю я!

Мамо! Немає милішого слова,
Ти ж бо життя і творіння основа.
Пензель, перо надихались тобою.
Вічна ти в пісні з болем, любов'ю

Мама! Мама! - гарне слово,
Тільки скажеш - все готове!
-Мамо, кашки! - кашка є.
-Мамо, чаю! - вже налле.
-Мамо, спатки! - вже роздітий,
І у ліжку, і укритий.
. -Мамо, ніжку зав'яжи!
-Мамо, казку розкажи!
Мама! Мама! - гарне слово!
Тільки скажеш - все готове!

Мамо! Немає милішого слова,
Ти ж бо життя і творіння основа,
Пензель, перо надихались тобою.
Вічна ти в пісні — з болем, любов'ю.

О матері! Це ж ви вручали
Замріяну і ніжну віть...
Навчали по землі ходять,
Навчали чесними очима
У майбуття зоріть.

Кожна моя дорога —
Зморшка нова у нені,
Кожна моя тривога —
Пасемце сиве у неї.

Мати - всьому початок. Поети і композитори у багатьох своїх творах оспівують силу, красу і ніжність матері - наймилішої, найдорожчої, найкращої людини для нас.

(Співають пісню « Мамо,Мамо... »)

---Сьогодні у нас незвичне свято. Вже на порозі закінчення навчального року.Хто які отримає оцінки – покаже табель. Але 10 років,кожного вечора і кожного ранку ми чуємо:

«Уроки готові? Оцінку яку получиш? Чому не вивчили? Чому прогуляли?...» Таких питань безліч.

Якщо ми отримуємо гарні оцінки ви нам говорите....

А якщо погані ,то ми чуємо ось такі слова ...

Сьогодні ми хочемо показати вам як важко в школі нам приходиться. Ми для вас організували кілька конкурсів.

У кожного з нас є сердечка,вони різнокольорові. Це кольори команд .Просимо об'єднатися в команди.

Ми вам пропонуємо питання . Та команда яка швидко і правильно відповідь отримає бал. Наприкінці свята визначатимо переможців.

1. Скільки кольорів у веселки ?
2. Зверху – чисельник , а знизу - ...?
3. Що можна бачити із заплющеними очима?
4. Фігура , у якої всі сторони рівні?
5. Скільки є заповідей Божих?
6. Яка найменша структурна одиниця в організмі людини?
7. Наречений Мухи-Цокотухи?
8. Прилад , який показує час?
9. Назва зібраних творів Т. Шевченка?
10. Комаха , яка збирає мед?
11. Якого кольору прапор України?
12. Тварини , які вимерли?
13. Найменша героїня казки Г.-Х. Андерсена?
14. Чим пишуть на дошці?
15. Що знайшов Алладін?
16. Скільки днів у високосному році?
17. Одяг для картоплі?
18. Хто живе у воді?
19. Скільки сантиметрів у метрі?
20. Хто рухаєтьсязадом наперед?
21. У людини – нога , у ведмедя - ...?
22. Грошова одиниця України?

23. Сонце – зірка чи планета ?
24. Найбільша річка в Україні?
25. Що відкрив Христофор Колумб?
26. Орган зору у людини?
27. Лінія , яка ділить планету на дві рівні частини?
28. Де учень зберігає ручки і олівці?
29. Український народний танець?
30. Дерево , яке завжди тремтить?

Дякуємо учасникам.

Наступний наш конкурс передбачає згадати наше дитинство. Що може бути кращим за материнську ласку ? За теплі мамині долоні ? Хто як не мама нас навчила любити родину , поважати старших, цінити добро? Мама, це ти мені читала добрі казки. Цей конкурс для мам. Уявіть , що ми маленькі. Ви нам маєте прочитати казку на ніч. Казку не треба придумувати, її необхідно скласти з вірізок газет. У вас є газети, ножиці і час. Але ми маленькі, вередливі , дуже хочемо спати, тому у вас на все 5 хвилин.

Дякуємо за ваші казки.

Наступний наш конкурс теж навчальний. У кожної команди є конверт , в якому написано прислів'я. Але ми так готувалися, що його чуть пошкодили. Ви повинні його скласти і прочитати нам вголос.

Ми всі дуже добре пам'ятаємо як раділи , що вже «навчилися малювати» . Уроки малювання були наповнені самими непередбачувальними подіями. Тепер просимо відчувати вам у ролі художників. Просимо по представнику від кожної команди. Так дякуємо. Вам дан ватман, на ньому ви повинні намалювати :

1) сучасну ученицю

2) сучасного учня

3)сучасну маму

4)сучасного папу

Побачимо що у кого і як вийде.

Найперше слово, яке вимовляють діти майже в усіх країнах світу, - це слово "мама", і вже за цим святим і найріднішим словом діти навчаються Інших слів своєї рідної мови. Мама, матінка, матуся...

Чи є на світі слово більш прекрасне і ніжне?

І вдень, і вночі, як тільки розплющите оченята, ви бачите усмінене журливе матусине лице. Неньчині руки миють, купають, подають страви, матусина дбайливість вартує над хворою дитиною, її очі з гордістю дивляться на здорове та веселе дитя. Матінка вчить дитину робити перші кроки, навчає слова вимовляти і далі піклується та журиться своєю дитиною. І такі всі матері світу, люблять своїх дітей і життя готові віддати за їх щастя.

Можна у світі багато зробити -
Перетворити зиму на літо.
Можна море й океани здолати,
Гору найвищу штурмом узяти,
Можна пройти крізь пустелі і хащі,
Тільки без мами не можна нізащо,
Бо найдорожче стоїть за словами -
“В світі усе починається з мами!”

Найкращі дні для наших матерів -
Це дні, коли щасливі їхні діти.
Від нас залежить, скільки днів таких
Ми можемо для матері зробити.
Даруймо ж радість нашим матерям,
Бо їм турбот і горя вистачає

О мамо! Мелодіями молодієш...

Надійно торкатись до твого плеча.

Вже стільки ти вдіяла... Скільки ще вдієш!

Ти гідна пісень, і пісні — звучать!

Віночок етюдів «Мамині руки»

(Співають «Колискова мами»)

Мамині долоні теплі й ніжні
Вони зігрівають, як сонце весни.
Коли ти засмучений, або хворий трохи
Вони доторкнуться - й хворобу зняли.
Коли в душі хмарно або грім гримить
Завжди поряд рідна матуся стоїть.

Ти нелегке життя прожила, моя мамо,
В мозолях твої чесні спрацьовані руки,
Скільки ти, моя рідна, не спала ночами,
Аби нас довести до ума, до науки.

О руки ті!
Вони вночі не сплять,
Оберігаючи рожевий сон дитяти.
З віків у вічність проліта земля,
Нас на руках тримаючи, як мати.
З чужих країв вертаючи домів
Після далеких мандрів і розлуки,
Цілуймо руки наших матерів,
Натруджені, сумні, ласкаві руки.
Ці руки пестили, варили і пекли,
І сорочки нам шили й вишивали,
І підкидали в небо нас малих,
Щоб і в житті так високо літали,
Мов ластів'ята, лаштуючи в політ.
В любистковому літеплі купали.
І прикіпали руки до воріт,
Коли між люди вперше випускали.
Ніщо не вічне – вічні матері...

Уже й тоді, як нікому стрічати...
Допоки сонце сяє угорі,
Вона живе – многотраждальна мати.

Очі мами — яснота без слів,
Очі мами — пісня і картання.

В них надії, ніжність солов'їв, Ч
истота безмежного світання.

Очі мами... їх завжди читай,
Бо без них згориш на півдорозі.
Скарб добра, бажання і розмай,
Завжди очі ці за нас в тривозі.

В них дощі і черемховий цвіт,
Буревій і тихий запах м'яти.
Ними бачиш ти безмежний світ,
Світ, що серцем хочеться обняти.

Наше життя починається з матері - найріднішої, найближчої нам людини. Кожне її слово, мудрі поради і добрі діла - це книга життя, з якої ви вирушаєте в дорогу. Скільки безсонних ночей провела вона над вашими ліжками, коли ви були маленькими! Скільки сил віддала вона, коли ви підросли! Подумайте як багато зробила для вас ваша мати! Адже мама готова пожертвувати всім аби її донці чи синові було добре.

А чи завжди ви, діти, цінуєте мамині турботи про вас? Звичайно слухняні і материнську любов і турботу оціните значно пізніше.

Ніхто не вміє так глибоко приховувати свої страждання і муки як мати. І ніхто не вміє холоднокровно не помічати того, що відбувається з матір'ю, як діти. Вона не скаржиться - значить їй добре.

Пригадайте, діти, скільки даремних хвилювань ви завдаєте мамі, коли засидівшись у гостях, пізно повертається додому, а не в обіцяний час. Коли б ви бачили, якою тривогою сповнені мамині очі! Як насторожено прислухається вона коли чекає вас з дискотеки! Якби ви все це бачили і відчували, то завжди намагалися б повернутися вчасно або кимось попередити про своє запізнення. Хіба мамина любов, всі її турботи не варті такої маленької уваги до неї. Так, варті. Якою радістю буде вияв уваги, й турботи з вашої сторони. Як мати радіє, що в неї росте турботливий син чи донька.

У багатьох із нас найщасливіші хвилини життя пов'язані з матір'ю. На одинці з рідними ми відчуваємось щасливим, не дивлячись на те, хто є наші батьки. І ніхто не має права засуджувати своїх батьків, бо вони дали нам життя. Тому кожен в хвилину образи повинен твердати: "Своєю появою на світ я завдячую Тобі..."

Скільки б тобі не було – п'ять чи п'ятдесят – завжди потрібна мати, її ласка, її погляд, і що більша твоя любов до матері, то світліше і радісніше життя.

Сива мати сорок літ прожила, в тій хаті,
Де за ганком - вишень цвіт, яблуні крилаті!..
Доглядала спій садок, мальви буйнорослі..
Але ось - прибув синок до мамаші в гості:
На машині "Жигулі", стрижений по моді... -
Годі жить вам у селі, порпатись в городі!
Вже давно пора до нас перебратись, мамо:
Телевізор, ванна, газ - шик, сказати прямо!
Не ходить ні до гусей, ні по воду вранці,
Кожен вечір то хокей, то спортивні танці!
- Не вагайтесь! - говорив. І, знайти щоб "свата",
В райгазеті об'явив: "Продається хата!"
Налетіли покупці - і нема вже хати!..
Втерши сльози на лиці, в путь збиралась мати:
Походила по двору, щоб одвести душу,
В сад зайшла і, мов сестру, обіймала грущу.
Щебетали в синь небес птахи на світанні..
І повіз її експрес до синочка Вані!
...Був давно готовий план, як зустріти неньку:
Одвели старій диван, тумбочку гарненьку.
Вечорами внук Артур грав їй на баяні.
Потім з бази гарнітур притаскали Вані.
Інші меблі - інший план! І невістка строга
Пересунула диван ближче до порога.
Згодом десь припер синок дзеркало у рамі
Та в "передню" у куток - розкладушку мамі.
Повалило в Ваньків дім більше друзів, звісно..
Рік минув, і в домі всім стало "дуже тісно!"
Про повернення в село не могла й гадати:
Вже в старій не було ні грошей, ні хати!

Сварки, чвари почались... А за тиждень Ванька
Розліпив об'яви скрізь: "Є хороша нянька".
В мамин сад іде весна, знов цвісти він буде...
Де живе тепер вона - знають добрі люди!

Мамо рідна, добра, мила!
Як іще назвуть тебе?
Це для мене ти пошила
З шовку плаття голубе!
Ти мені читаєш книжку,
Хочеш розуму навчить.
Ляжу спати - ходиш нишком,
Щоб мене не розбудить!
Захворію хоч злегенька -
Цілу ніч не будеш спать.
Тож, дозволь, тебе, рідненька,
За усе поцілувать!

Діти підходять і цілують матерів

Мамо любя!Глянь,як сяють ясно зорі золоті!
Кажуть люди-то не зорі,- душі сяють то святі,
Кажуть: хто у нас на світі вік свій в правді пережив,
Хто умів людей любити, зла нікому не робив,-
Того Бог послав на небо ясно зіркою сіять.
Правда,мамо,то все душі,а не зорі там горять?
Так навчи ж мене,голубко,щоб і я так прожила:
Щоб добро робити вміла і робить не вміла зла.

Хто тебе так щиро любить,
І вбирає, і голубить,
І кладе у постіль спати? Мати.

Хто стеріг тебе від злого,
Відмовляв собі усього,
Щоб тобі віддати? Мати.

Хто тебе узяв за руку
І до школи на науку
Вів, щоб розуму навчати?
Мати.

Мати - досвітня пташинка,
Лиш засіріє - уже
Ходить по хаті навшпиньки,
Наче мій сон стереже.

Мати - то сонечко рідне,
Сонечко, хоч і земне, -
Слово її заповітне
Гріє і живить мене.

Чи є в світі що світліше, як мамині очі,
що все зорять за діточками вдень і серед ночі?
Чи є в світі що миліше, як мамині руки,
що працюють для дитини щиро, без принуки?
Чи є в світі що щиріше, як серденько мами,
яке б'ється для дитини днями і ночами?
Чи є в світі що дорожче, як мама кохана,
що трудиться для дитини від ночі до рана?

Мати впадає - не спить біля сина,
Мліє душею, бо хвора дитина.
Плаче маленький: - Голівка болить... -
Просить маленький! - Мамочко, пий... -
Ручки гарячі до нас простягав,
Мов захистити від болю благає.
Весь, ніби свічка тоненька горить,
Знову і знову: - Мамочко, пий...-.
Любий синочку! Тобі все віддати .
З радістю можуть твій батько і мати:
Думу і серце, силу і кров,
Тільки б ти хворість чорну зборов.
Тільки б піднявся ти знову із ліжка,
Став би на жваві, пружинисті ніжки,
Знову побіг би веселий в садок,
Крихітко рідна, любий синок!
Землю піднімемо, серце дістанем, -
Тільки б ти, сину, отак не зів'янув, .
Тільки б ти, сину, очей не закрив,
Тільки б ти жив! Тільки б ти жив!

Чи зміг би хтось порахувати
Все, що зробила для нас мати?
Скільки попрала сорочок,
Попрасувала спідничок,
Пришила гудзиків, застіжок,

Зв'язала шапочок, панчішок,
Скільки обідів нам зварила,
Скільки разів на стіл накрила?
А скільки нам провин простила!
Казала битиме, й не біла,
А тільки посміхнулась на ходу,
Коли впевняли: "Більше не буду!"
За всю цю працю неупинну
Щире спасибі в цю хвилину
В твої спрацьовані долоні
Сини твої складають й доні.

(Співають «Мамина сорочка»)

Я не знаю, мамо мила,
Що тобі і побажати...
Перш усього - щастя, сили,
І здоров'я всім у хаті.

Щоб жили ми всі у згоді,
Як ти завжди нас учила,
Щоб твоя усмішка гарна
Нас, як сонечко, всіх гріла.

. Мамо! Матусю! Нене! Вдячний тобі я за ласку,
За колискову пісню і за дитячу казку
З вовчиком-панібратом, З рибкою золотою,
З зайчиком, паном Коцьким, З дідовою козою..

.. Матінко, ясна зоре,
В очі твої дивлюся,
Бачу у них тривогу

Й Господу щиро молюся,

Щастя благаю для Тебе,

Рідна моя матусю.

Нагороджений я любов'ю, —
Хай святиться повік ім'я!

Зичу доброго Вам здоров'я,

Берегине, ненько моя!

Мамо! Ми без тебе – засохлі струмки і ніким недоглянуті квіти.

Щиро затишку прагнемо ми, твої діти.

Хай прожиті літа осінь в лист обира,

В зорі згаслі, що падають долі.

Мамо, зірка твоя золота в нашім серці

Не згасне ніколи.

Моя нене найдорожча,

Наймиліша в світі!

Дарунків, золота немає,

Щоб до ніг тобі зложити.

Однак тут спільно присягаєм,

Що доки тільки будем жити,

Любов сердець своїх маленьких

Тобі дамо, кохана ненько!

У нас на дошці намальовано велике материнське серце. Таке як у наших мам. Серце, яке вміє любити, охороняти, жаліти, прощати. У кожно учня є лодоньки. Просимо кожного з нас написати побажання своїй мамі, прочитати вголос і наклеїти на дошку.

Подивіться мамине серце оберігається нашими долонями. Мами, дорогі наші, любі, милі, прекрасні, повірте, якими б ми не були вредними, поганими, ми завжди будемо любити вас і про вас пам'ятати. Ми знаємо, що тільки ви нас будете чекати завжди. Ми знаємо, що якби наша доля не склалась, ви єдині хто буде нас любити. Ми будемо намагатися робити все так, щоб ваші серця ніколи не зазнали страждань і горя.

Діти виходять всі з букетами для мам.

Вчитель читає « Не засуджуйте батьків»

Поглядаю, поглядаю у вікно частенько,
Дожидаю, дожидаю із роботи неньку.
І на кухні, і в світлиці підмела, прибрала.
І посуду перемила, буде рада ненька.
Прийде, скаже: - Ти стомилась, відпочинь, рідненька.
Бува таке, ми скажем прямо,
Що через нас сумують мами.
Тож всі сьогодні просим Вас -

УСІ ДІТИ: Пробачте, любі мами, нас!

Уклін тобі, тобі пошана,
В цей день святковий, люба ненько,
За ті важкі години ранні,
За золоте твоє серденько,
Щоб все віддало в любім зриві,
Щоб тільки ми були щасливі.

Хай не спішать літа на ваш поріг,
Хай повсяк час здоров'я прибуває,
Ми ніжно любим вас і від душі
Всього найкращого бажаєм.

"Всемиловичий Боже! Дякуємо Тобі за наших батьків та за все те добре, що Ти нам подав через них. Вони виховують нас, навчають любити Твої Святі заповіді, не грішити. Ми любимо їх і хочемо завжди шанувати й слухати. А Ти, Господи, поможи нам у цьому Твоєю ласкою. Благослови їх, Господи, добром, здоров'ям та довгим і щасливим життям, хорони від злого, дай їм силу перемогти всі труднощі, діждатися потіхи від своїх дітей, а по смерті прийми їх і нас до Небесного Царства. Амінь.

Дамо любов, дамо пошану,

Мольбу залишим Христу Богу,

Щоб кріпив, її кохану.

І літ дожити довго многих,

Щоб діти всі цілого світу,

Їй співали «Многая літа».

Грає «Многая літа»

(Діти вручають мамам квіти)

